

SVATOŘEČEN 21. 5. 1995

PODÍVANÁ PRO SVĚT I PRO ANDĚLY
21. květen 1995

Svět celý má směr na Olomouc.
Na silnicích je hustý provoz.
Zástupy proudí ze všech stran.
Na co si Morava troufala?
Dnes slavnost dávno nebývalá:
Sarkandr jejím středem - Jan.

Ze severu i z Polska, z jihu
dospěly sem v tom okamihu
mohutné lidstva zástupy.
I Západ má tu své zástupce.
Slovácko svěří signál trubce.
Morava je dnes naruby.

Šumot a jásot rozmáhá se.
Každý kraj poznat hned po hlase.
Dav valí se jak po vlnách.
Co tady dneska bude vidět?
K čemu se scházejí zde lidé?
Plocha letiště už plná.

Toto je historická chvíle.
Papež ohlásí, co nám milé:
"Jana jak světce možno ctít."
Jsme za to vděční, Jene Pavle.
Spíš národ překoná své trable.
Máme o koho se opřít.

Svatořečení

NEJVZÁCNĚJŠÍ HOST

Zas se tu u nás ukážete
jak jste zavítal před lety.
Do svazku svatých zapíšete
Jana, co hlídal své rety.

Ty neotevřel, ctil tajemství.
Překonal muka katova.
Měsíc umíral, než blaženství
dosáhl. Nebe za to má.

Neproklínal své mučitele.
Hovořil raděj s nebesy.
V Marii, Anně má přátele
i v Kristu. Smrt ho neděsí.

Opilí soudci mýlili se.
Mukami slávu schystali.
Nebeské vůně nadechli se,
co z těla sálá do dáli?

Náš Svatý otče, děkujeme
za Vaši pout' a uznání!
J a n u , V á s J a n a svěřujeme.
Schválil jste Jana vzývání.

SVĚTEC JAN SARKANDER

Česky asi Jan Řezníček
měl by jméno "velebníček".
Tak zve kněze Morava.
V mládí s matkou z Polska přišel,
aby tu zval věrné výše.
Morava je bolavá.

Víra je zde roztříštěna,
církev mnohde opouštěna.
Od Petra se vzdalují.
Jan však pravou víru hlásá.
V ní je pravda, spása, krása.
Jiní na ni žalují.

Pracuje rád v Uničově,
v Charvátech po krátké době,
v Zdounkách, též v Boskovicích.
Posláz Holešov spravuje.
Pan Bítovský jej žaluje,
že je při Lobkovicích.

Utíká za Přerov k Troubkám,
za Tovačov v les, směr k loukám.
Nepřáteli polapen,
"Tajemství zpovědání vyzrad!
Proč kozáci náhlý obrat
učinili? Jdem s drábem."

V poutech v Olomouc jej vlekou.
Do vězení hozen s dekou.
Mučení pak nastává.
Skřípec s katovským zlým kolem..!
Louč pálí po těle holém..
Smrtný pot vyvstává.

"Ježíši, Maria, Anno!"
stále v mukách zní to samo.
Třikrát trýzněn za sebou.
Posláz duši odevzdává.
Lidmi, Bohem vzdána chvála.
"Mučedník" všem hlášeno.

Ctěme s láskou mučedníka!
K němu ať se teď utíká,
kdo má tísně, trápení!
Kdo pomlouván, osočován,
jeho přimlouvou uchován
od nesnází, tupení.

Ty náš třetí světče Jene,
rádi na Tě vzpomeneme,
i když jiní neradi.
Kdo Tě mučili, jsou němí.
Bůh Tvé zásluhy odmění,
jasným nebem nahradí.

OSLAVY

Dvě slavnosti Tě zvelebují,
Sarkandře Jene, světče náš.
Blahořečení pamatují
jen zprávy psané, snad je znáš.

Svatořečení, to je jiná!
To můžem všichni vidět.
Nadšení, obdiv nás tu jímá,
starce, věk střední i děti.

Je Svatý otec mezi námi.
Z nebe se snesl mezi nás.
Celému světu drahý, známý.
Čekáme jeho zvučný hlas:

"Kněz, polský rodák, zde v Moravě
zavlažil krví víry růst.
S jistotou tvrdím, je ve slávě
pro mlčenlivost svojich úst!"

Přijmi náš dík dnes, Jene Pavle,
žeš toto slovo vyřkl rád!
Ať nevytrhne nikdy šavle
křesťan na bratra! Má ho rád!

PO SVĚTCOVÝCH STOPÁCH

Životní cesty měl jsi pestré,
naš světče, byl jsi i v arestě
pro zlobu mnohých nepřátel.
Skočov a Příbor, pak Olomouc,
ve Štýrsku Hradec. Cest bylo moc,
nikde však sídlo vyhřáté.

V Opavě chvíli, v Uničově,
v Charvátch, Zdouňkách, vše po sobě.
Na čas v městě Boskovicích.
Vynikals všude horlivostí.
Posléze Holešov Tě hostí.
Pány tam máš v Lobkovicích.

Všude nesnáze a obtíže.
Marii prosit: "Zbav mne tíže!"
S tím na pouť spěcháš v Čenstochov.
Zas musíš nazpět. Práce čeká.
V neklidné době pro člověka
zachrániš město Holešov.

Odměnou - žalář v Olomouci!
Slyšet Tvé vzdechy srdcervoucí.
Kati soustrastí neznají.
Trpitele tam umučili.
Výmysly na něj navršili.
Nevinen Jan! Všichni znají.

OBĚŤ KRUTÉHO ČASU + 1620

V té těžké, nepokojné době
nesnadný úkol svěřil Tobě
naš Jene, Bůh sám přemilý.
Měls víru hlásat, střežit věrně,
zápasit s bludy těžce, perně.
Tvou práci mnozí cenili.

Poznal jsi moravskou zem dobře
od severu až jižní po břeh.
Střed hlavně, holešovský kraj.
Vesničky, města slavná, prostá.
Těm srdce Tvé se v lásce rozdá.
Nikde však neschystán Ti ráj.

Těžkosti všude překonáváš,
velikou práci si zde dáváš,
aby zas církev vzkvétala.
Ať udrží se katolíci!
Ty máš jim toho tolik říci,
nenávisť když zde vzrůstala.

Tebe za oběť, za beránka
hned vybrala si zlá sebranka.
Tys draze platil za věrnost.
Smrt mučením Ti přichystali.
Ty však do konce byl jsi stálý.
Za to máš slávu na věčnost.

SARKANDROVA KALVÁRIE

Sarkandr Jan, kněz holešovský
kus práce za sebou obrovský
už má, když zloba propuká.
Na něho skupí, na beránka,
svou nenávist, zášť zlá sebranka
na něho míří zlá ruka.

Lapili ho u obce Troubky.
Les pročesali až do hloubky.
Řezníkův pes kryt vyčichal.
Jana pak vlekou v zášti zhoucí
ať vyslýchán je v Olomouci.
On podezření odříkal.

Mučení čtveré přichystali.
Vlast, zpověď v zlé mu vyčítali.
On v mukách hrdinně obstál.
Mlčení, trpělivost, zbožnost
zde osvědčena; vrcholná ctnost.
"Mučedník" - titul hned dostal.

Dnes slavnostně je prohlášeno,
že "svatý" náleží mu jméno.
Hrdina - tak ctěn může být.
Dík za to, tobě, církvi svatá,
papeži, co k nám přijít chvátá!
S úctou jdem Jana oslavit.

NA SKŘIPCI - NA KŘÍŽI

Tvé tělo, Jene, rozedrané,
Tvé šlachy tahem zpřetrhané,
Tvé čelo potem zbrocené.
Co se to s Tebou, Bože, děje!
Situace je bez naděje.
Rysy Tvé tváře zborcené.

Copak jsi spáchal, že Tě mučí?
Soudce víc napjat sval poručí.
Už kat je potem zalitý.
Chtějí Tě zrádcem označiti.
Jiní ať zrádcovství své cítí!
Tys láskou k vlasti nabitý.

Moravu měls jak druhou matku.
Církvi jsi sloužil bez desátků.
Nechtělo panstvo nic dávat.
Vše zabavili biskupovi.
Věznili věrné, Tobě poví,
že pes jsi, co nesmí hafat!

Z duše Ti chtěli vylouditi,
cos musel věrně utajiti,
tajemství střežit svátostné.
Hrdino, v mukách vytrval jsi.
Popálili Tvé boky, vlasy.
Tvé vítězství však radostné.

PÁN PROMĚNÍ NAŠE UBOHÉ TĚLO,
ABY NABYLO STEJNÉ PODOBY
JAKO JEHO TĚLO OSLAVENÉ.

Po smrti Jana mučedníka
nenávist trvá převeliká.
Pochovat Jana nesmějí.
Musí se čekat z Brna příkaz.
Nechtějí uznat, co lid říká:
"Divy se světcem se dějí!"

Hnilobný pach, co šel z ran živých
v líbeznou vůni pospíšili
z mrtvých jizv změnit andělé?
Tělo oblékli katolíci
v purpurný ornát - radost v líci.
Zmučen Jan po celém těle.

Tu fialová nemá místo!
Každému je zde přece jisto,
že bez viny mřel mučedník.
Sedm dní měli věrní času
Janovu obdivovat krásu.
Tvář zářila mu nevšední.

To samo nebe projevilo,
že na něm vidět Boží dílo.
Odměnou nebe uznání.
A od té doby nepřestává
na Moravě růst Jana sláva.
Do dneška ctí ho tu známí.

ZASLOUŽENÝ VĚNEC HRDINY

"Kdopak je z této doby známý,
kdy Jan tu chodil mezi námi?"
Tak mohl by se leckdo ptát.
Sem tam pár lidí zachyceno.
V listinách figuruje jméno
neb na obraze potentát.

Jana však nejvíc lidé znají,
obdivnou lásku k němu mají.
Byl ochoten svůj život dát.
Ctil tajemství, jež nesměl zradit
a víru, za niž staří, mladí
ochotni byli bojovat.

Ten postoj věrnosti, tu stálost
mu umožnila Boží starost.
Má věnec krásný z vavřínu.
Staletí už teď čtyři málem
přelétla v tempu neustálém.
Zná každý všeho příčinu.

Nenávist mocných, "chvilka pánů"
vynesla nečekaně Janu
úctu a vážnost, uznání.
Teď davy zbožných za ním spějí.
Na jeho přímluvy se dějí
divy, litostná doznání.

NÁŠ VZOR I PŘÍMLUVCE

Pro rodáka ze Skočova
ať zní píseň právě nová!
Nový titul nyní má.
Může světcem jej svět zváti.
On se bude přimlouvati.
/:V tisni církve rodina:/

V jeho době byla víra
silou, která otevírá
bránu lidstvu do nebe.
V našich časech poztrácela
církev vážnost, kterou měla.
/:Neláska teď svět zebe:/

Jene, pomoz naší době!
Vzor teď máme jasný v Tobě,
jak Tě víra sílila.
Té je třeba v tomto čase.
Potom pozná svět v úžase:
/:Z víry dobrá jsou díla:/

V konci je tisíciletí.
K Tobě teď modlitby leť:
Uč nás myslit na věčnost!
Změní se náš život k štěstí.
K ctnostem Ty nás umíš vésti.
/:Budeš mít naši vděčnost!:/

Nápěv: Zdráv buď, strážce Jezu Krista

P. Jan Kroupa